

Inhoudsopgave

	Starttest	4
<i>Verhaal week 1</i>	Logeren bij opa	5
	<i>Opdrachten: Zonnekind of Maankind?</i>	7
<i>Verhaal week 2</i>	Ik kom terug	10
	<i>Opdrachten: je kunt slimmer worden.</i>	12
<i>Verhaal week 3</i>	Een Sterrenmens	19
	<i>Opdrachten: hoe word je slimmer?</i>	22
<i>Verhaal week 4</i>	De Maansteen.	25
	<i>Opdrachten: word zo goed als je kunt</i>	27

Starttest

Doe voorafgaand aan het verhaal de **starttest**.

Kruis hieronder aan wat jij denkt.
Je antwoord is altijd goed, omdat het is wat jij denkt. Omdat het om **jouw eigen mening** gaat.

Alle professoren waren vroeger heel goed op school

Je hebt een hekel aan fouten maken

Als je ergens echt goed in bent, hoef je nauwelijks te oefenen

Als je veel oefent, kun je ergens goed in worden

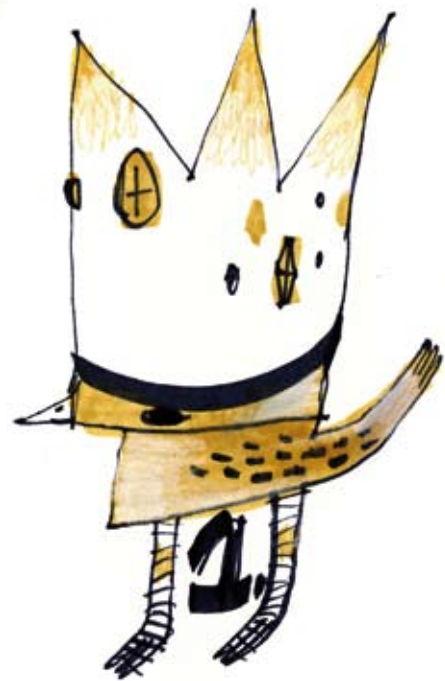
Ook bekende voetballers hebben verschrikkelijk veel geoefend

Als je een fout maakt, wil je weten wat je fout deed

Als je ergens niet goed in bent, kun je er nog wel goed in worden

Logeren bij opa

‘Steken jullie de haard aan?’ Opa gooit een doosje lucifers in de lucht en Ben vangt het al op, voordat Julia er maar naar kan grijpen. Dan vliegt het weer door de lucht, richting Julia.

‘Voor jou,’ roept Ben.

In een reflex vangt Julia het, maar meteen laat ze het doosje geschrokken uit haar handen vallen.

‘Nee, dat kan ik niet.’

‘Wat zeg jij nou?’ Opa kijkt haar zo verbaasd aan, dat haar wangen ervan prikken. Ik kan bijna niks, denkt ze en ze schaamt zich voor haar klunzigheid. Opa geeft aanwijzingen aan Ben, maar die begint gewoon en trekt zich niets aan van de tips van opa.

‘Au!’ Ben steekt een vinger in zijn mond.

Er is geen vuur, maar het hout rookt enorm.

‘De volgende keer misschien toch eerst luisteren en dan pas doen?’ grinnikt opa.

Ben knikt en blaast in het vuur, maar dat verergert de rook. Even verdwijnt hij er zelfs in. Opa duwt de kuchende Ben lachend opzij. ‘Ik zal het voordoen, want de volgende keer wil ik niet weer als een vis gerookt worden!’

Ben lacht mee en let goed op hoe opa het vuur aansteekt.

Als het vuur brandt, wijst opa naar een groot schilderij dat aan de muur hangt. In het midden glanst een groot ei. Het lijkt licht te geven.

‘Zie je hoe die steen op dat schilderij glanst?’

‘Dat ei bedoel je? Ja... Hoe kan dat?’ vraagt Ben.

‘Dat is dus geen ei, maar een steen,’ zegt opa op quasi-boze toon. ‘En het is niet zomaar een steen. Er hoort een lang verhaal bij. Over Zonnemensen en Maanmensen.’

Julia hoopt dat Ben verder vraagt, maar hij lijkt niet meer geïnteresseerd. Voorzichtig schraapt ze haar keel. 'Zonnemensen en Maanmensen?'

'Ja,' antwoordt opa. 'Mijn opa vertelde het me toen ik jullie leeftijd had.'

Ben kijkt opa nu ook verwachtingsvol aan.

'In een land, ver hier vandaan, leefden lang geleden mensen die vreemde namen hadden.' Opa kijkt nadenkend in het vuur. 'Ze dachten dat sommige mensen slim geboren werden. En andere minder slim. Ze dachten ook dat er mensen waren die goed konden jagen, of goed konden zingen, of iets anders goed konden. Je had het, of je had het niet. Als je geluk had, was je slim en talentvol. Dan was je een Zonnekind. En anders had je de pech dat je bij de Maankinderen hoorde. Zo was het altijd geweest en zo zou het altijd zijn...'

Opa legt een nieuw houtblok op het vuur. 'Kijk Ben, als je het hout zo neerlegt dat er lucht bij kan, zal het snel gaan branden.'

Ben knikt. 'Ik zal het onthouden,' zegt hij met een grijns.

'Hoe zit het nou met die steen?' vraagt Julia ongeduldig.

Opa glimlacht. 'We zijn nog niet bij de steen. Eerst werd er een baby geboren, Talalom. Hij was net als alle anderen, lief, met grote ogen en zwaaiende knuistjes. Hij leerde lopen, een beetje langzamer dan de meesten. Hij leerde praten, veel langzamer dan de meeste kinderen. Hij werd groter en ging naar school. De meester vertelde hem verhalen, maar hij luisterde niet. Als hij stil moest zitten, kon hij niet stoppen met wiebelen en draaien op zijn stoel. Hij werd afgeleid door een vlieg op het plafond of door zijn eigen gedachten... Hij leerde dingen langzamer dan de anderen. Talalom was duidelijk een Maankind. Dat was nou eenmaal zo, niks aan te doen.'

Julia knikt, Talalom was net als zij.

Zonnekind of Maankind?

Kruis hieronder aan wat **Julia** naar aanleiding van het verhaal over zichzelf zou kunnen denken:

- Ik ben slim!
- Ik kan alles leren.
- Ik moet meer oefenen dan anderen, maar ik kan alles leren.
- Sommige dingen kan ik niet en zal ik ook nooit leren, ook niet als ik het probeer.
- Ik kan bijna niks.

Probeer dit eens

Raak met je duim eerst je pink, dan je ringvinger, je middelvinger en je wijsvinger aan en dan terug: je wijsvinger nog een keer, dan je middelvinger, je ringvinger en je pink. Vraag een maatje om te tellen hoe snel je dit kunt. Oefen nu 5 keer en vraag dan om nog eens te tellen. Gaat het nu sneller?

Groepsopdracht

- Kies twee of drie maatjes met wie je de volgende vragen gaat beantwoorden.
- Zorg dat iedereen aan de beurt komt. Luister goed en vraag door, als je meer wilt weten.
- Vertel NIET meteen je eigen ervaringen, als het de beurt van je maatje is.
- Iedereen bepaalt zelf of hij wel antwoord wil geven. Het is heel knap als iemand durft te zeggen: 'Meer wil ik niet vertellen'.

De vragen

- Heb jij je wel eens een **Zonnekind** gevoeld? Wanneer was dat?
Hoe was dat?
- Heb jij je wel eens een **Maankind** gevoeld? Wanneer was dat?
Hoe was dat?
- Vind jij het erg om ergens **niet goed** in te zijn?
Waar in wel, waarin niet?

Groepsopdracht

Kies een maatje voor de volgende opdracht.

- Waarin voelen jullie je soms een Maankind?

- Hoe kan iemand, die het al goed kan, je helpen?

- Als je je een Maankind voelt, kan je dan een Zonnekind ergens mee helpen?

ja

Bijvoorbeeld met _____

Hoe?

nee

Omdat _____

Maak een tekening over het verhaal.